

20 Μαΐου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 25 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 152/94)

Σύνταγμα — Άρθρο 25 — Δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος — Όχι ανέ-
λεγκτο — Υπόκειται σε περιορισμούς (Άρθρο 25(2) του Συντάγμα-
τος) — Περιορισμός ως προς τον χώρο άσκησης του επαγγέλματος
δεν συνιστά στέρηση του δικαιώματος.

5

Λέξεις και Φράσεις — “Βιομηχανία” και “βιομηχανική δραστηριότητα”
— Ερμηνεία όπως δίδεται στην Κ. Δ. Π. 89/94 — Το βιομηχανικό
πλυντήριο δεν μπορεί να καταταχθεί στην βιομηχανική δραστηριότη-
τα.

10

Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Μίσθωση απαλλοτριωθέντος ακινήτου
για βιομηχανικούς σκοπούς δυνάμει της Κ.Δ.Π. 164/90 — Παραχώ-
ρηση άδειας για πλυντήριο θα καταστρατηγούσε τους σκοπούς της
απαλλοτρίωσης.

15

Διοικητική Πράξη — Δέουσα έρευνα — Υπό τις περιστάσεις της υπόθε-
σης ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας απορρίπτεται.

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Δύναται να συμπληρωθεί από τα
στοιχεία του φακέλου.

20

Σύνταγμα — Αρχή της ισότητας — Άρθρο 28 του Συντάγματος — Απόρ-
ριψη αιτήματος για εγκαθίδρυση βιομηχανικού πλυντηρίου — Δεν
παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας εφόσον όλες οι παρόμοιες αιτή-

σεις απορρίφθηκαν.

- 5 Διοικητικό Όργανο — Διακριτική Εξουσία — Δυνατόν να ασκηθεί με βάση γενική πολιτική και κριτήρια που καθορίστηκαν από το ίδιο το διοικητικό όργανο — Αρχεί η πολιτική αυτή να συνάδει με το νόμο και κάθε υπόθεση να εξετάζεται με τα δικά της πραγματικά δεδομένα.

10 Με την προσφυγή του αυτή, ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των Καθ' ων η αίτηση, να απορρίψουν αίτημά του για μετατροπή της χρήσης των μισθουμένων υποστατικών του από υφαντουργείο σε βιομηχανικό πλυντήριο.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Θα εξετάσει πρώτα το θέμα της προδικαστικής ένστασης ως προς το εκπρόθεσμο της προσφυγής. Εφόσον η επιστολή παραλήφθηκε από τους δικηγόρους του αιτητή στις 13 Νοεμβρίου, 1993, και η προσφυγή καταχωρήθη στις 24 Φεβρουαρίου, 1994, η προσφυγή είναι εμπρόθεσμη.
- 20
2. Ο αιτητής ισχυρίζεται πως υπήρξε παράβαση του Άρθρου 25 του Συντάγματος, το οποίο αναφέρει πως καθένας έχει το δικαίωμα να ασκεί "οιονδήποτε επάγγελμα ή να επιδιώξει εις οιαδήποτε απασχόλησιν, εμπόριον ή επικερδή εργασίαν". Η παράγραφος 2 όμως του πιο πάνω Άρθρου αναφέρει ότι η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος δυνατό να έχει και περιορισμούς προς το συμφέρον της ασφάλειας της συνταγματικής τάξης ή της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας ή των δημόσιων ηθών ή προς το δημόσιο συμφέρον. Δε στέρησε κανένας τον αιτητή του δικαιώματος να εξασκήσει το επάγγελμα που θέλει, δηλαδή, το επάγγελμα πλυντήριο ρούχων. Απλώς δεν του επιτρέπεται να το κάμει στη Βιομηχανική Περιοχή η οποία δημιουργήθηκε για την ανάπτυξη της βιομηχανίας και που πολύ εύλογα μπορεί κάποιος να υποθέσει πως εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον.
- 25
- 30
- 35

40 Ως εκ τούτου, ο αιτητής δεν αποστερήθηκε του δικαιώματος επιλογής επαγγέλματος όπως αυτό έχει κατοχυρωθεί από το Σύνταγμα, αλλά η άσκηση του επαγγέλματος της επιλογής του υπόκειται στον περιορισμό όσον αφορά το χώρο που θα ασκήσει το επάγγελμα αυτό. Ο περιορισμός αυτός είναι λογικός και προς το δημόσιο συμφέρον.

3. Ο αιτητής ισχυρίζεται πως οι όροι "βιομηχανία" και "βιομηχανι-

κό κτίριο” ή και “βιομηχανική δραστηριότητα” ερμηνεύθηκαν λανθασμένα από τους καθ’ ων η αίτηση και για αυτό κατέληξαν σε αδικαιολόγητο συμπέρασμα. Σύμφωνα με την Κ.Δ.Π. 164/90, όπως τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 149/93, η Δημοκρατία μπορεί να εκμισθώσει ιδιοκτησία της που βρίσκεται σε βιομηχανικές περιοχές για βιομηχανικούς σκοπούς ή για οποιοδήποτε άλλο σκοπό που συντελεί στην ανάπτυξη, εξυπηρέτηση ή καλύτερη λειτουργία των βιομηχανιών. Η Κ.Δ.Π. 164/90 δε δίνει καμιά ερμηνεία της φράσης “βιομηχανικός σκοπός” ή “βιομηχανία”. Η ερμηνεία δίδεται στην Κ.Δ.Π. 89/94 η οποία αναφέρει:-

5
10

“βιομηχανία” σημαίνει μεταποιητική δραστηριότητα η οποία εμπίπτει στη Μείζονα Κατηγορία 3 της Διεθνούς Πρότυπης Βιομηχανικής Ταξινόμησης Όλων των Οικονομικών Δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών (International Standard Industrial Classification of all Economic Activities).

15

‘βιομηχανικός σκοπός’ σημαίνει κάθε σκοπό που επιτυγχάνεται από τη βιομηχανία.”.

20

Ο όρος “βιομηχανία” κατά το Ελληνικό Λεξικό Τεγόπουλος Φυτράκης, Έκδοση 1990, ερμηνεύεται ως δραστηριότητα η οποία με τη χρησιμοποίηση κεφαλαίων και εργασίας αποβλέπει στην αύξηση της ωφελιμότητας και της αξίας υπαρχόντων αγαθών και ημικατεργασμένων πρώτων υλών. Επίσης στο Λεξικό Δημοτικής της Εταιρείας Ελληνικών Σπουδών ο όρος “βιομηχανία” ερμηνεύεται ως η παραγωγή χρήσιμων αντικειμένων με μηχανές σε εργοστάσιο.

25

Με βάση τα πιο πάνω δεν είναι δυνατό να κατατάξει ένας το βιομηχανικό πλυντήριο κάτω από τον όρο “βιομηχανική δραστηριότητα”.

30

4. Ο σκοπός για τον οποίο είχε απαλλοτριωθεί η γη, στην οποία ευρίσκετο ο επίδικος χώρος, ήταν για την εγκατάσταση βιομηχανιών και όχι βιοτεχνιών. Παραχώρηση άδειας για πλυντήριο θα καταστρατηγούσε τους σκοπούς για τους οποίους έγινε η απαλλοτρίωση. Άλλωστε αυτή η πολιτική ακολουθείτο από την αρμόδια αρχή πάντοτε. Και εφόσον πρόκειται περί μίας πολιτικής που ακολουθείτο σταθερά και αμετάκλητα, η πολιτική αυτή δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Βλ. *Antoniades and Others v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 641).

35

40

Το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας ενήργησε σύμφωνα με

τις εξουσίες που του παρέχει η Κ.Δ.Π. 164/90 χωρίς καμιά υπέρβαση. Για το λόγο αυτό το Δικαστήριο δε θα επέμβει.

- 5 5. Ο αιτητής προχωρεί να εισηγηθεί πως η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται της δέουσας έρευνας. Από τα στοιχεία που ευρίσκονται ενώπιον του δικαστηρίου φαίνεται ότι οι καθ' ων η αίτηση έστειλαν δύο υπαλλήλους τους στη Βιομηχανική Περιοχή Πάφου για να ερευνήσουν το θέμα. Επιπλέον με επιστολή τους ημερομηνίας 14 10 Ιανουαρίου, 1993, στη Νομική Υπηρεσία ζητούσαν συμβουλή για την κατάταξη των πλυντηρίων ως "βιομηχανία". Έγινε έρευνα και ήτο η δέουσα.
- 15 6. Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης πως δεν υπάρχει αιτιολογία. Για να υπάρχει νόμιμη αιτιολογία θα πρέπει να καταγράφονται στο πρακτικό όλα τα ουσιώδη στοιχεία τα οποία επενέργησαν στη λήψη της απόφασης. Όμως η αιτιολογία μιας πράξης μπορεί να συμπληρωθεί ή να αναπληρωθεί από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου όπως και "από το σύνολο της διοικητικής ενέργειας".
- 20 Ως εκ των ανωτέρω, η εισήγηση των δικηγόρων του αιτητή ότι ο Υπουργός δεν προέβη στη δέουσα έρευνα πριν τη λήψη της απόφασης και ακολούθως ότι δεν την αιτιολόγησε, είναι ανεδαφική. Το υλικό που υπάρχει στο φάκελο που έχει κατατεθεί καθώς και 25 τα ενώπιον του δικαστηρίου γεγονότα αποδεικνύουν πως η διοίκηση προέβη σε έρευνα προτού καταλήξει στην απόφασή της.
- 30 7. Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή πως στην περίπτωση του παραβιάσθηκε η αρχή της ισότητας κατά παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος. Το Δικαστήριο διαφώνησε με την εισήγηση του αυτή, εφόσον όλες οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν από ιδιοκτήτες πλυντηρίων/καθαριστηρίων για την παραχώρηση χώρου στη Βιομηχανική Περιοχή Πάφου απορρίφθηκαν για τον ίδιο ακριβώς λόγο που απορρίφθηκε και το αίτημα του αιτητή.
- 35 8. Η νομολογία δεν απαγορεύει σε ένα διοικητικό όργανο να ασκήσει τη διακριτική του εξουσία σε μια υπόθεση με βάση γενική πολιτική και κριτήρια που έχει καθορίσει το ίδιο, για παρόμοιες υποθέσεις, αρκεί η πολιτική που έχει χαράξει να συνάδει με το νόμο και να εξετάζει ιδιαίτερα κάθε υπόθεση που παρουσιάζεται ενώπιόν του και 40 πιο συγκεκριμένα να εξετάζει αν τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης δικαιολογούν απόκλιση από τη γενική πολιτική που χάραξε.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Antoniades and Others v. Republic (1979) 3 C.L.R. 641,

Pernaros v. Republic (1975) 3 C.L.R. 175,

5

Poyadjis v. Republic (1975) 3 C.L.R. 378,

Christodoulou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2243,

10

Ζαχαρουδιού v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4693,

Damelco (Imports) Ltd v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 402.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψε το αίτημα του αιτητή για μετατροπή της χρήσης των μισθουμένων υποστατικών του.

20

Γ. Κακογιάνης, για τον Αιτητή.

Στ. Ιωσήφ, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά τις ακόλουθες δύο θεραπείες:-

30

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Καθ' ου η Αίτηση ημερομηνίας 9 Δεκεμβρίου 1993 με την οποία απορρίπτει το αίτημα του Αιτητή (ημερομηνίας 17.9.1993) για μετατροπή της χρήσης των μισθουμένων υποστατικών του από υφαντουργείο σε βιομηχανικό πλυντήριο, είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος.

35

2. Οποιαδήποτε πρόσθετη ή άλλη θεραπεία που το Δικαστήριο ήθελε υπό τις περιστάσεις κρίνει εύλογο να δώσει.”

40

Τα σύντομα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως εξής. Οι καθ' ων η αίτηση εκμίσθωσαν στην εταιρεία ΝΕΟΤΕΞ Λτδ ένα οικοπέδο στην Βιομηχανική Περιοχή Πάφου. Βάσει του όρου 5(viii) της Σύμβασης, το κτίριο το οποίο θα ανεγείρετο θα χρησιμοποιείτο

- αποκλειστικά και μόνο ως υφαντουργείο. Το υφαντουργείο λειτούργησε τον Ιούνιο του 1989 και ανέστειλε τις εργασίες του το 1992. Η εταιρεία ΝΕΟΤΕΞ Λτδ στις 5 Ιανουαρίου, 1993, μεταβίβασε τα δικαιώματά της στον αιτητή. Η Συμβουλευτική Επιτροπή
- 5 Βιομηχανικών Περιοχών ενέκρινε τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων υπό τον όρο ότι σε αυτό το χώρο θα εγκαθίστατο αποκλειστικά και μόνο υφαντουργείο. Το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας με επιστολή του ημερομηνίας 10 Ιουνίου, 1993, πληροφόρησε τον αιτητή για την απόφαση αυτή και χορήγησε την έγκριση για τη
- 10 μεταβίβαση. Ο αιτητής προέβη στην εγκατάσταση πλυντηρίου. Τούτο καταγγέλθηκε στους καθ' ων η αίτηση κατά/ή περί τον Αύγουστο 1993. Ειδοποιήθηκε σχετικά ο αιτητής ότι θα ελαμβάνοντο δικαστικά μέτρα εναντίον του αν προχωρούσε στην εγκατάσταση και λειτουργία πλυντηρίου. Αυτός δε με επιστολή των δικηγόρων
- 15 του ημερομηνίας 17 Σεπτεμβρίου, 1993, ζήτησε όπως του δοθεί άδεια να μετατρέψει τη χρήση των υποστατικών από υφαντουργείο σε βιομηχανικό πλυντήριο. Η Συμβουλευτική Επιτροπή Βιομηχανικών Περιοχών στη συνεδρίασή της στις 23 Σεπτεμβρίου, 1993, εξέτασε την αίτηση του αιτητή και την απέρριψε για το λόγο
- 20 ότι "οι προτεινόμενες δραστηριότητες δεν θεωρούντο βιομηχανικές και η εγκατάστασή τους στη Βιομηχανική Περιοχή Πάφου είναι αντίθετη με τους σκοπούς της απαλλοτρίωσης της ακίνητης ιδιωτικής ιδιοκτησίας που έγινε για τη δημιουργία της." Το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας πληροφόρησε τον αιτητή
- 25 σχετικά.

Ο αιτητής προσβάλλει αυτή την απόφαση με την παρούσα προσφυγή.

- 30 Θα εξετάσω πρώτα το θέμα της προδικαστικής ένστασης ως προς το εκπρόθεσμο της προσφυγής. Εφόσον η επιστολή παραλήφθηκε από τους δικηγόρους του αιτητή στις 13 Νοεμβρίου, 1993, και η προσφυγή καταχωρήθη στις 24 Φεβρουαρίου, 1994, βρίσκω ότι η προσφυγή είναι εμπρόθεσμη.

- 35 Ο αιτητής ισχυρίζεται πως υπήρξε παράβαση του Άρθρου 25 του Συντάγματος, το οποίο αναφέρει πως καθένας έχει το δικαίωμα να ασκεί "οιονδήποτε επάγγελμα ή να επιδιώξει εις οιαδήποτε απασχόλησιν, εμπόριον ή επικερδή εργασίαν". Η παράγραφος 2
- 40 όμως του πιο πάνω άρθρου αναφέρει ότι η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος δυνατό να έχει και περιορισμούς προς το συμφέρον της ασφάλειας της συνταγματικής τάξης ή της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας ή των δημόσιων ηθών ή προς το δημόσιο συμφέρον. Δεν στέρησε κανένας τον αιτητή του δικαιώματος να εξα-

σκήσει το επάγγελμα που θέλει, δηλαδή, το επάγγελμα πλυντήριο ρούχων. Απλώς δεν του επιτρέπεται να το κάμει στη Βιομηχανική Περιοχή η οποία δημιουργήθηκε για την ανάπτυξη της βιομηχανίας και που πολύ εύλογα μπορεί κάποιος να υποθέσει πως εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον.

5

Ως εκ τούτου, κρίνω ότι ο αιτητής δεν αποστερήθηκε του δικαιώματος επιλογής επαγγέλματος όπως αυτό έχει κατοχυρωθεί από το Σύνταγμα, αλλά η άσκηση του επαγγέλματος της επιλογής του υπόκειται στον περιορισμό όσον αφορά το χώρο που θα ασκήσει το επάγγελμα αυτό. Ο περιορισμός αυτός είναι λογικός και προς το δημόσιο συμφέρον.

10

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως οι όροι “βιομηχανία” και “βιομηχανικό κτίριο” ή και “βιομηχανική δραστηριότητα” ερμηνεύθηκαν λανθασμένα από τους καθ’ ων η αίτηση και για αυτό κατέληξαν σε αδικαιολόγητο συμπέρασμα. Σύμφωνα με την Κ.Δ.Π. 164/90, όπως τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 149/93, η Δημοκρατία μπορεί να εκμισθώσει ιδιοκτησία της που βρίσκεται σε βιομηχανικές περιοχές για βιομηχανικούς σκοπούς ή για οποιοδήποτε άλλο σκοπό που συντελεί στην ανάπτυξη, εξυπηρέτηση ή καλύτερη λειτουργία των βιομηχανιών. Η Κ.Δ.Π. 164/90 δεν δίνει καμιά ερμηνεία της φράσης “βιομηχανικός σκοπός” ή “βιομηχανία”. Η ερμηνεία δίδεται στην Κ.Δ.Π. 89/94 η οποία αναφέρει:-

15

20

25

“βιομηχανία” σημαίνει μεταποιητική δραστηριότητα η οποία εμπίπτει στη Μείζονα Κατηγορία 3 της Διεθνούς Πρότυπης Βιομηχανικής Ταξινόμησης Όλων των Οικονομικών Δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών (International Standard Industrial Classification of all Economic Activities).

30

‘βιομηχανικός σκοπός’ σημαίνει κάθε σκοπό που επιτυγχάνεται από τη βιομηχανία.”.

Ο όρος “βιομηχανία” κατά το Ελληνικό Λεξικό Τεγόπουλος Φυτράκης, Έκδοση 1990, ερμηνεύεται ως δραστηριότητα η οποία με τη χρησιμοποίηση κεφαλαίων και εργασίας αποβλέπει στην αύξηση της ωφελιμότητας και της αξίας υπαρχόντων αγαθών και ημικατεργασμένων πρώτων υλών. Επίσης στο Λεξικό Δημοτικής της Εταιρείας Ελληνικών Σπουδών ο όρος “βιομηχανία” ερμηνεύεται ως η παραγωγή χρήσιμων αντικειμένων με μηχανές σε εργοστάσιο.

35

40

Με βάση τα πιο πάνω δεν είναι δυνατό να κατατάξει ένας το βιομηχανικό πλυντήριο κάτω από τον όρο “βιομηχανική δραστη-

ριότητα”. Πέραν όμως από τα πιο πάνω ο σκοπός για τον οποίο είχε απαλλοτριωθεί η γή, στην οποία ευρίσκετο ο επιδικος χώρος, ήταν για την εγκατάσταση βιομηχανιών και όχι βιοτεχνιών. Παραχώρηση άδειας για πλυντήριο θα καταστρατηγούσε τους σκοπούς για τους οποίους έγινε η απαλλοτρίωση. Άλλωστε αυτή η πολιτική ακολουθείτο από την αρμόδια αρχή πάντοτε. Και εφόσον πρόκειται περί μίας πολιτικής που ακολουθείτο σταθερά και αμετάκλητα, η πολιτική αυτή δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Βλ. *Antoniades and Others v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 641).

10

Το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας ενήργησε σύμφωνα με τις εξουσίες που του παρέχει η Κ.Δ.Π. 164/90 χωρίς καμιά υπέρβαση. Για το λόγο αυτό το Δικαστήριο δεν θα επέμβει. Βλ. *Andreas Pernaros v. The Republic of Cyprus* (1975) 3 C.L.R. 175 και *Lakis Christou Poyadjis v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 378.

15

Βρίσκω ότι ο ισχυρισμός του αιτητή για παράβαση νόμου, πλάγνης και υπέρβαση εξουσίας είναι ανυπόστατος και απορρίπτεται.

20

Ο αιτητής προχωρεί να εισηγηθεί πως η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται της δέουσας έρευνας. Από τα στοιχεία που ευρίσκονται ενώπιόν μου φαίνεται ότι οι καθ’ ων η αίτηση έστειλαν δύο υπαλλήλους τους στη Βιομηχανική Περιοχή Πάφου για να ερευνήσουν το θέμα. Επιπλέον με επιστολή τους ημερομηνίας 14 Ιανουαρίου, 1993, στη Νομική Υπηρεσία ζητούσαν συμβουλή για την κατάταξη των πλυντηρίων ως “βιομηχανία”. Βρίσκω ότι έγινε έρευνα και ήτο η δέουσα.

25

30

Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης πως δεν υπάρχει αιτιολογία. Η αιτιολογία δίδεται από τους καθ’ ων η αίτηση ως εξής:-

35

“Οι δραστηριότητες που προτείνει ο πελάτης σας (πλυντήριο ρούχων) δεν θεωρούνται βιομηχανικές και ως εκ τούτου δεν μπορούν να εγκατασταθούν στη Βιομηχανική Περιοχή Πάφου γιατί είναι αντίθετες με τους σκοπούς της απαλλοτρίωσης που έγινε για την ίδρυσή της.”

40

Για να υπάρχει νόμιμη αιτιολογία θα πρέπει να καταγράφονται στο πρακτικό όλα τα ουσιώδη στοιχεία τα οποία επενέργησαν στη λήψη της απόφασης. Όμως η αιτιολογία μιας πράξης μπορεί να συμπληρωθεί ή να αναπληρωθεί από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου όπως και “από το σύνολο της διοικητικής ενέργειας”.

Ως εκ των ανωτέρω, η εισήγηση των δικηγόρων του αιτητή ότι

ο καθ' ου η αίτηση δεν προέβη στη δέουσα έρευνα πριν τη λήψη της απόφασης και ακολούθως ότι δεν την αιτιολόγησε, είναι ανεδαιφική. Το υλικό που υπάρχει στο φάκελο που έχει κατατεθεί καθώς και τα ενώπιόν μου γεγονότα αποδεικνύουν πως η διοίκηση προέβη σε έρευνα προτού καταλήξει στην απόφασή της.

5

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή πως στην περίπτωση του παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας κατά παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος. Δεν μπορώ να συμφωνήσω με την εισήγηση του αυτή, εφόσον όλες οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν από ιδιοκτήτες πλυνητρίων/καθαριστηρίων για την παραχώρηση χώρου στη Βιομηχανική Περιοχή Πάφου απορρίφθηκαν για τον ίδιο ακριβώς λόγο που απορρίφθηκε και το αίτημα του αιτητή.

10

Η νομολογία μας δεν απαγορεύει σε ένα διοικητικό όργανο να ασκήσει τη διακριτική του εξουσία σε μια υπόθεση με βάση γενική πολιτική και κριτήρια που έχει καθορίσει το ίδιο, για παρόμοιες υποθέσεις, αρκεί η πολιτική που έχει χαράξει να συνάδει με το νόμο και να εξετάζει ιδιαίτερα κάθε υπόθεση που παρουσιάζεται ενώπιόν του και πιο συγκεκριμένα να εξετάζει αν τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης δικαιολογούν απόκλιση από τη γενική πολιτική που χάραξε. (βλ. *Christodoulou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2243, *Ζαχαρουδιού ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4693, *Damelco (Imports) Ltd v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 402.

15

20

25

Καταλήγω ότι οι λόγοι που προβάλλει ο αιτητής για ανατροπή της διοικητικής πράξεως δεν μπορούν να ευσταθήσουν για τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω πιο πάνω με σύντομη αναφορά στη νομολογία μας. Βρίσκω ότι η διοίκηση μπορούσε εύλογα να καταλήξει στην απόφαση που πήρε.

30

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.